Nr. 6. Czerwiec Rok 1930.

WIADOMOŚCI PARAFJALNE

RZESZOWSKIE

PODZIĘKOWANIE.

W Imieniu duchowieństwa dekanalnego rzeszowskiego uważam za stosowne podziękować publicznie, że Dzień Eucharystyczczny w dniach 7 i 8 maja wypadł tak pięknie i wspaniale.

Przedewszystkiem zwracam się z najwyższą podzięką do Boga w Trójcy św. jedynego, iż za przyczyną N. P. Marji, św. Paschalisa św. Wojciecha, św. Stanisława Szczepanowskiego i Kostki, oraz jak mam wielką ufność, O. Jana Beyzyma, temu dniowi pobłogosławił nie tylko pogodą, ale co najważniejsza obfitością łask.

Dziękuję wielce Najdostojniejszemu naszemu Arcypasterzowi Ks. Biskupowi Anatolowi Nowakowi, że przyjął protektorat i sam przewodniczył temu dniowi i był rozsiewcą łask Bożych.

Dziękuję serdecznie dwom rodakom dekanatu rzeszowskiego, ks. Prałatom Dr. Stefanowi Momidłowskiemu i Dr. Wojciechowi Tomace za przybycie, oraz za apostolskie słowo Boże.

Dziękuję wszystkim władzom rządowym, wojskowym, autonomicznym z p. starostą Dr. Arturem Friedrichem na czele za uczestnictwo.

Dziękuję p. Romanowi Wollowi, pułkownikowi 22 pap., oraz p. pułkownikowi Kaleńskiemu za oddanie ujeżdżalni na plenarne zebranie i placu pułkowego na odbycie nabożeństwa.

Dziękuję p. Janowi Jędrzejowiczowi, prezesowi komitetu wraz z jego wszystkimi członkami i sekcyj rozmaitych za trudy i prace poniesione.

Dziękuję p. Dr. Romanowi Krogulskiemu wraz z całą radą za przyozdobienie, oświecenie całego kościoła, wieży, bramy tryunifalnej, ulic, oraz ziemianom dekanatu rzeszowskiego za nadesłanie zieleni.

Pragnąłbym wszystkim i każdemu z osobna, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do uświetnienia Dnia Eucharystycznego podziękować, gdy to jednak niepodobna, wyliczam tylko niektóre stowarzyszenia i osoby.

Dziękuję więc Dyrektorom i Dyrektorkom szkół, dziękuję p. Łaszewskiemu za kierownictwo śpiewu, dziękuję „Lutni" z p. Budzynowskim na czele, dziękuję „Reducie" z panem Dr. Adamem Ruczką, dziękuję orkiestrze 17 pp. z p. Słomowiczem, dziękuję Sokołowi za salę, dziękuję referentom: p. Annie Dąmbskiej, p. Zofji Pisulińskiej i p. Dr. Teofilowi Nieciowi, dziękuję kierowniczce adoracji p. Klementynie Arvayowej, dziękuję p. Dr. Stefanowi Przybosiowi za II odezwę, dziękuję w szczególniejszy sposób mistrzowi ceremonji p. Janowi Przybosiowi za tak ciężką a przecież tak skuteczną pracę urządzenia procesji.

W końcu dziękuję wszystkim uczestnikom, tym tłumom 25 tysiącznym, którzy z całą pobożnością, powagą złożyli hołd publiczny Panu Jezusowi w Najśw. Sakramencie.

Wszystkim niech Jezus będzie nagrodą bardzo wielką.

Rzeszów, w maju 1930.

Ks. Michał Tokarski
proboszcz i dziekan rzeszowski.

1000

Dzień Eucharystyczny w Rzeszowie.

Pierwsze poczynania. W dniu 14/5 1928 grono osób z Rzeszowa w liczbie około 30 zebrało się na plebanji i postanowiło urządzić Dzień Eucharystyczny w Rzeszowie, w roku 1929, upoważniło nadto ks. dziekana, aby porozumiał się z duchowieństwem dekanalnem, czy się nie zgodzi, aby to był Dzień Eucharystyczny dekanalny.

Po porozumieniu się zaprosił ks. dziekan osoby z rozmaitych sfer całego dekanatu na zorganizowanie komitetu. W dniu 18/6 1928 przyszło do rzeczywistego ukonstytuowania się komitetu. Komitet przyjął nazwę: Komitet Dnia Eucharystycznego, wybrał prezesem p. Jana Jędrzejowicza, właściciela dóbr ze Staromieścia, a jego zastępcami pp. Arvayową, księdza Cząstkę, Dąmbskiego i Rożkiewicza. Utworzono następnie ośm sekcyj: propagandowo-finansową, organizacyjną, odczytową, adoracylną, akademji, dekoracyjną, chóralną i miłosierdzia.

Sekcje rozpoczęły prace, wybrały przewodniczących w osobach: p. Antoniego Panka. p. Dr. Witolda Czarnka, p. Wawrzyńca Wilka, p. Klementyny Arvayowej, p. Jana urowskiego, p. Rożkiewicza i p. Anny Chłapowskiej, a następnie po szeregu posiedzeń wykonały wszystko, co do nich należało.

W połowie kwietnia 1929 prace prawie że już były na ukończeniu, gdy bolesna wiadomość dotarła do Rzeszowa, że Najdostojniejszy Ksiądz Biskup nie może przybyć na Dzień Eucharystyczny z powodu braku zdrowia. Konsternacja było wielka, Dzień Eucharystyczny postanowiono urządzić w roku 1930. Samej uroczystości wyszło to na dobre, bo Komitet lepiej mógł Dzień przygotować a zwłaszcza przez odegranie sztuki Calderona: „Tajemnice Mszy św".

Myśl przewodnią.

Kościół katolicki w przyszłym roku będzie obchodził jubileusz kongresów eucharystycznych. Myśl ta zakiełkowała w duszach katolickich i zrosła się w olbrzymie drzewo żywota. Kto z nas nie słyszał o kongresie eucharystycznym w Chicago lub w roku bieżącym w Katarginie, Trzeba jednak wiedzieć, że prócz kongresów eucharystycznych wszechświatowych odbywają się kongresy eucharystyczne narodowe, diecezjalne i dekanalne. U nas w Polsce już było kilka kongresów diecezjalnych, w tym roku odbędzie się narodowy w Poznaniu, a Dzień Eucharystyczny dekanalny w Rzeszowie jest drugim w Polsce — pierwszy odbył się w roku 1927 w Krotoszynie pod kierownictwem ks. kardynała Hlonda.

Że więc w Rzeszowie odbył się dzień eucharystyczny, nie jest to żadna nowość. Chodziło jednak komitetowi o ujęcie przewodniej myśli tego dnia. Dzień Eucharystyczny miał być hołdem, oddanym P. Jezusowi w N. Sakramencie, miał być wyznaniem wiary w tę tajemnicę, miał być rozpaleniem uczuć miłości ku P. Jezusowi i t. p. Lecz pozatem chodziło komitetowi, na co przedewszystkiem w referatach zwrócić uwagę, a coby było potrzebą dnia, potrzebą chwili, jaką przeżywamy. Ostatecznie zgodzono się uwydatnić w przemowach, referatach wpływ Eucharystji, uważanej czy to jako Msza św., czy to jako komunja św., czy to jako adoracja, na rodzinę, młodzież i całe społeczeństwo, To więc miało być myślą przewodnią.

Pozatem po licznych dyskusjach uzgodniono, że ks. biskup diecezjalny, jako ten widzialny zastępca P. Jezusa ukrytego w N. Sakramencie w diecezji będzie uczestniczył nie tylko jako ten, który będzie niósł pod baldachimem Naszego Zbawcę i jako ten, który odprawi w zastępstwie P. Jezusa bezkrwawą ofiarę, ale weźmie udział wszędzie, gdzie

i P. Jezus żyjąc na świecie bywał i miłość okazywał ku wszystkim, których zbawił.

Dlatego też komitet uprosił Najprzewielebniejszego Arcypasterza, aby udzielił pierwszej komunji św. dziatkom, bo ich tak bardzo P. Jezus kocha, dalej aby znalazł się wśród biednych, o których także P. Jezus się troszczy i powiada, że jednych na sądzie ukarze, a drugich wynagrodzi za brak miłości lub miłosierdzie, a w końcu że znajdzie się wśród chorych w szpitalu, bo i ci są umiłowani przez Jezusa.

Po takiem przygotowaniu nastały dnie łaski i wesela.

Dzień 6 maja 1930 r.

Punktualnie o godz. 5·30 wieczorem przybył Najczcigodniejszy Arcypasterz diecezji przemyskiej ks. Biskup Anatol Nowak. Szkoła im. Jachowicza ustawiła się koło budynku przy moście i gromkim okrzykiem przyjęła dostojnego gościa. W parę minut auto biskupie stanęło obok bramy tryumfalnej, na której umieszczono pierwsze początkowe litery obu księży biskupów: A. N. i K. F. oraz słowa: Witajcie. Przy bramie zgromadziły się tłumy parafjan rzeszowskich, księża rzeszowscy wraz z ks. prałatami ks. Momidłowskim i ks. Tomaką, oraz przedstawiciele władz rządowych, wojskowych i autonomicznych. Krótko a serdecznie powitał ks. Biskupa p. Dr. Witold Czarnek, przewodniczący Ligi katolickiej, poczem ks. proboszcz zaintonował: „Wesoły nam dziś dzień nastał“, i wprowadził ks. Biskupa do kościoła. Prawdziwie podwójnie był wesoły ów dzień tak ze względu na uroczystość Dnia Eucharystycznego, jak i czasu wielkanocnego. Przy wejściu do kościoła chór seminarjum męskiego pod batutą p. Łaszewskiego odśpiewał: Ecce sacerdos magnus.

Przy wielkim ołtarzu ukląkł Ksiądz Biskup u stóp P. Jezusa, poczem wstąpił na tron biskupi. Ks. proboszcz powitał Go w dłuższem przemówieniu. Wskazał mianowicie, że przybył ks. Biskup do Rzeszowa z radością, boć w niem przeżył klasy niższe gimnazjalne i modlił się nieraz we farze rzeszowskiej, przybył, jak św. Paweł do swych owieczek, aby umocnić dekanat we wierze i w niej się rozweselić patrząc na przygotowany przez dłuższy czas Dzień Eucharystyczny. Przybył w końcu z błogosławieństwem biskupiem, a to błogosławieństwo jest błogosławieństwem Jezusa Chrystusa. Zwracając się do parafjan upomina ich ksiądz proboszcz, aby błogosławieństwo biskupie przyjmowali z wiarą żywą. On sam swój wiek przypisuje błogosławieństwu swych rodziców, gdy udawał się na studja teologiczne, a ten Dzień Eucharystyczny przypisuje błogosławieństwu ks. biskupa Fischera, który go przed instalacją pobłogosławił w domu.

Odpowiadając ks. Biskup wyraża swą zadość, że przybył do Rzeszowa na dzień eucharystyczny, On jako Arcypasterz dekanatu musiał się tu znaleść między owieczkami w dniach tak radosnych. A tem więcej radosne będą te dnie, bo będziemy je święcić wraz z kongresem eucharystycznym wszechświatowym w Katarginie. Ks. Biskup wyraził swą pewność, że te dnie wszystkich duchowo rozweselą i przyczynią się do umocnienia wiary.

Po mowie ks. Biskupa odprawiło się majowe nabożeństwo, poczem wśród szpaleru straży honorowej, doskonale pełniącej swe obowiązki podążył ks. Biskup na plebanję, w której ks. proboszcz gościł dostojnego gościa wraz z duchowieństwem miejscowem. c. d. n.

DAJ OFIARĘ
na
ODMALOWANIE KOŚCIOŁA

Kalendarz na miesiąc czerwiec.

Niedziele i święta w czerwcu.

Dnia 1-go czerwca przypada niedziela wśród oktawy Wniebowstąpienia Pańskiego. Ks. Biskup odprawi Mszę św. o godz. 8-mej a po południu będzie po nieszporach bierzmował.

Dnia 8, 9 i 10 czerwca przypada święto Zesłania Ducha św. W kościele parafjalnym przypada czterdziestogodzinne nabożeństwo, w czasie którego wszystkie nauki wygłosi ksiądz Dr. Józef Jałowy i będzie zbierał składki na mający się budować kościół seminaryjny.

Dnia 15-go czerwca przypada uroczystość Przenajświętszej Trójcy. Szkole im. Jachowicza poświęci sztandar ks. proboszcz.

Dnia 19-go czerwca przypada uroczystość Bożego Ciała. Procesja musi tak pięknie i pobożnie wypaść, jak w Dzień Eucharystyczny. Porządek utrzymywać będzie p. Jan Przyboś, jako mistrz ceremonji. Te same dziewczątka będą sypać kwiatki, co w Dzień Eucharystyczny. Innych dziewczątek nie przyjmie się. Pobożni mają brać udział w procesji, lub przynajmniej, kiedy koło nich stojących przechodzi P. Jezus w N. Sakramencie, mają uklęknąć.

Dnia 22-go czerwca — niedziela wśród oktawy Bożego Ciała — procesja z kościoła parafjalnego wyjdzie do OO. Bernardynów o godz. 9 tej.

Dnia 27-go czerwca przypada uroczystość Serca P. Jezusa.

Dnia 29-go czerwca uroczystość św. Piotra i Pawła. Na sumie, którą odprawi premicjant ks. Władysław Selwa, będzie się zbierać składkę na świętopietrze.

Posty w czerwcu. Dnia 7, jako we wigilję Zielonych Świąt, dnia 11, 13, 14, jako w suchedni przypada post ścisły.

Z PARAFJI.

Rekolekcje dla inteligencji. Według zapowiedzenia odbyły się rekolekcje dla inteligencji od 6 do 12 kwietnia. Kazania rekolekcyjne wygłosił ks. Franciszek Kwiatkowski T. J. Komunji św. rozdzielono około 2.000.

Sodalicja Panów. W tym roku nastąpiła zmiana ks. moderatora. Ustąpił pełen zapału ks. Józef Cieślik, a moderatorem został ks. proboszcz. W międzyczasie odbyły się trzy zebrania sodalicyjne: dnia 9/3, 13/4 i 11/5. Nabożeństwa odbywały się w kościele popijarskim, zebrania na plebanji. Na zebraniach odczytano dwa wspaniałe referaty sodalisa Adama Konopki o komunji św. u inteligencji, omawiano statut Związku sodalicji i inne bieżące sprawy.

Święcone. Jak zwykle odbyło się święcone prawie że we wszystkich stowarzyszeniach katolickich. I tak: w stowarzyszeniu Zytek dnia 4 maja — przemawiał ks. Barzyk; w Przyjaźni dnia 4 maja przemawiał ks. Kulanowski; w stowarzyszeniu dozorców chrześcijańskich, przemawiali ks. Miezin i ks. Dr. Jałowy; w bractwie wstrzemięźliwości przemawiał ks. Cząstka; w stowarzyszeniu ligi antyalkoholicznej w dniu 18 maja, przemawiał ks. Cząstka; w stowarzyszeniu straży pożarnej w dniu 3 maja w Pobitnem, gdzie przemawiał ks. Kulanowski.

Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej. W dniu 4 maja urządziło stowarzyszenie pod przewodnictwem p. Rożkiewicza wycieczkę do szkoły rolniczej w Miłocinie, gdzie 30 druhów było mile przyjętych.

Dnia 11/5 na zebraniu wygłosił odczyt ks. Kulanowski na temat: Znaczenie św. Józefa w dzisiejszych czasach.

Za pozwolniem Ordynarjatu biskupiego Ł. O. w Przemyślu z dnia 22/12 1919 L. 66.
Wydawca i odpowiedzialny redaktor: KS. MICHAŁ TOKARSKI.
Nakładem Ks. Michała Tokarskiego. — Z Drukarni Udziałowej w Rzeszowie.